

1. Sure
1. Cüz
7 ayet

FATİHA SÛRESİ (MEKKÎ)

Fâtîha'nın kelime anlamı açılış, başlangıçtır. Kur'an-ı Kerim'in ilk sûresidir. Kur'an'ın içerdği esaslar öz olarak Fâtîha'da yer alır. Sûrenin ayrıca, 'Ümmü'l-Kitab', 'es-Seb'ul-Mesânî', 'el-Esâs', 'el-Vâfiye', 'el-Kâfiye', 'el-Kenz', 'eş-Şifâ', 'eş-Şükr' ve 'es-Salât' gibi adları da mevcut.

2. Sure
1. Cüz
286 ayet

BAKARA SÛRESİ (MEDENÎ)

Bakara kelimesi sığır veya inek anlamına gelir. Adını 67-73. ayetlerde yer alan 'Allah'ın Hazreti Musa'nın kavminden bir sığır kesmelerini istemesi' hadisesinden alır. Sûrede İslâm hukukunun ana konularıyla ilgili pek çok hüküm de geçer.

3. Sure
3. Cüz
200 ayet

ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ (MEDENİ)

Âl-i İmrân, İmrân ailesi demektir. İmrân, Hz. Meryem'in (as) babasının adıdır. Kur'an-ı Kerim'de İmrân soyu, Allah tarafından seçkin kılınan soylar arasında zikredilir.

4. Sure
4. Cüz
176 ayet

NİSÂ SÛRESİ (MEDENİ)

Nisâ kelime olarak kadınlar manâsındadır. Sûre, özellikle kadın haklarından, onların hukûkî ve sosyal konumlarından bahseder.

5. Sure
6. Cüz
120 ayet

MÂİDE SÛRESİ (MEDENÎ)

Maide, kelime olarak ziyafet, sofrâ manâsına gelir. 112. ve 114. ayetlerinde Hz. İsa'nın Allah'tan istediği sofradan söz edilir.

6. Sure
7. Cüz
165 ayet

EN'ÂM SÛRESİ (MEKKÎ)

En'âm kelimesi koyun, keçi, deve ve sığır cinsi ehlî hayvanları ifade eder. Arapların hayvanlara uyguladıkları bazı geleneklerin kınanması anlatılır.

7. Sure
8. Cüz
206 ayet

A'RÂF SÛRESİ (MEKKÎ)

El-A'râf, yüksek yerler, mevkiler veya orta bölge anlamındadır. 46. ayette yer alan cennet ve cehennem arasındaki 'orta yer' bölgesindeki insanlardan bahsedilir.

8. Sure
9. Cüz
75 ayet

ENFÂL SÛRESİ (MEDENÎ)

Enfâl, savaş ganimeti manasındadır. Bedir Savaşı sonrası elde edilen ganimetlerin kimlere ve nasıl pay edileceği hususuna değinir.

TEVBE SÛRESİ (MEDENİ)

Tevbe, vazgeçmek, dönmek anlamına gelir. İsmi 104. ayetinde yer alan Allah'ın, tövbeleri çokça kabul etmesi ve bağışlaması ifadesinden alır. İlk ayette geçen 'berâet' kelimesinden dolayı sûreye 'Berâe' adı da verilir. Başında besmele olmayan tek sûredir.

YÛNUS SÛRESİ (MEKKİ)

Hız. Yunus ve kavminden bahsedilir.

10. Sure
11. Cüz
123 ayet

HÛD SÛRESİ (MEKKİ)

Sûre adını içinde kıssası anlatılan
Hûd peygamberden alır.

12. Sure
12. Cüz
111 ayet

YUSUF SÛRESİ (MEKKİ)

Yûsuf peygamberin karşılaştığı sıkıntılar
ve bunlara sabrederek nasıl başarıya
ulaştığı anlatılır ve inananlara faydalı
öğütler verilir. Kur'an'da baştan sona
kadar bir tek konuyu anlatan tek sûredir.

13. Sure
12. Cüz
43 ayet

RA'D SÛRESİ (MEDENÎ)

Ra'd kelime olarak gök gürültüsü anlamına gelir. Gök gürültüsünün Allah'ı tesbih edip yücelttiği anlatılır.

14. Sure
13. Cüz
52 ayet

İBRÂHİM SÛRESİ (MEKKÎ)

Hız. İbrahim ve ailesinin hayatından söz edilir.

HİCR SÛRESİ (MEKKİ)

Adı, 80. ayette geçen 'Hicr' kelimesinden gelir. Hicr, bir topluluğun adıdır.

NAHL SÛRESİ (MEKKİ)

'En-nahl' kelime olarak bal arısı anlamına gelir. 68-69. ayetleri de Allah'ın (cc) bal arısına, dağlardan, ağaçlardan ve çardaklardan evler edinmesini emrettiği için bu adla anlatılır.

17. Sure
15. Cüz
111 ayet

İSRÂ SÛRESİ (MEKKÎ)

İsrâ, gece yürüyüşü demektir. Mirac yolculuğunda Hz. Peygamber'in bir gece, Mekke'den Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya götürülmesi anlatılır.

18. Sure
15. Cüz
110 ayet

KEHF SÛRESİ (MEKKÎ)

Kehf, mağara anlamına gelir. İnançları sebebiyle öldürülmekten kurtulmak için bir mağaraya sığınan 7 gencin mucizevî hallerine değinir .

19. Sure
16. Cüz
98 ayet

MERYEM SÛRESİ (MEKKİ)

Hız. Meryem'in oğlu Hazreti İsa'yı nasıl
dünyaya getirdiğini anlatır.

20. Sure
16. Cüz
135 ayet

طه

TA-HA SÛRESİ (MEKKİ)

İsmiini sûrenin başında yer alan
Mukattaa harfleri olan 'Ta' ve
'Ha'dan alır.

21. Sure
17. Cüz
112 ayet

ENBİYÂ SÛRESİ (MEKKÎ)

Enbiya, peygamberler anlamına gelir.
Ağırlıklı olarak peygamberlerin
kıssalarından söz edilir.

22. Sure
17. Cüz
78 ayet

HAC SÛRESİ (MEKKÎ-MEDENÎ)

Hac ibadetinden bahseder.

23. Sure
18. Cüz
118 ayet

MÜ'MİNÛN SÛRESİ (MEKKÎ)

'el-Mü'minûn', mü'minler (inananlar)
manâsına gelir. Sûrede mü'minlerin
vasıflarından bahsedilir.

24. Sure
18. Cüz
64 ayet

NÛR SÛRESİ (MEDENÎ)

İsmi 35. ayetinde yer alan ve
Allah'ın nurunu anlatan ayetten
alır. Nur ışık manâsına gelir.

25. Sure
18. Cüz
77 ayet

FURKÂN SÛRESİ (MEKKÎ)

Furkân, hak ile batılı birbirinden ayıran anlamındadır. Ayrıca Kur'an'ın isimlerinden biridir.

26. Sure
19. Cüz
227 ayet

ŞUARÂ SÛRESİ (MEKKÎ-MEDENÎ)

Şuarâ şairler anlamına gelir. 224. ayetinde şairlerden bahseder. Kur'an'ın bir şair eseri olduğu iddiasını çürütür.

27. Sûre
19. Cüz
93 ayet

NEML SÛRESİ (MEKKÎ)

Neml, karınca manasındadır.

İsmi 18. ayetinde Hz. Süleyman'ın ordusunu görünce yoldan çekilen karıncalardan alır.

28. Sûre
20. Cüz
88 ayet

KASAS SÛRESİ (MEKKÎ)

Kasas, kıssalar anlamında olup Kur'an'da geçen kıssa ve olaylar için kullanılır. Hz. Musa'nın kıssasının en tafsilatlı anlatıldığı bir sûre olması hasebiyle bu ad verilir.

29. Sure
20. Cüz
69 ayet

ANKEBÛT SÛRESİ (MEKKÎ)

Ankebut örümcek anlamına gelir. 41. ayeti de Allah'tan başka yardım isteyenlerin işlerinin 'örümcek ağına' benzetilmesi sebebiyle bu adla anılır.

30. Sure
21. Cüz
60 ayet

RÛM SÛRESİ (MEKKÎ)

'Rûm' kelimesinin Bizanslıları işaret ettiği belirtilir. Bizans'ın İranlılara yenildiği 615 yılında nazil olan sûre, bu olaya da vurgu yapar.

31. Sure
21. Cüz
34 ayet

LOKMAN SÛRESİ (MEKKİ)

Allah'ın Hazreti Lokman'a verdiği hikmet anlatılır.

32. Sure
21. Cüz
30 ayet

SECDE SÛRESİ (MEKKİ)

15. ayetinde, ayetleri dinleyen müminlerin secdeye kapandığını ifade eder.

AHZÂB SÛRESİ (MEKKİ)

Ahzâb kelime olarak gruplar, topluluk anlamına gelir. Müslümanlara karşı savaşmak üzere birleşen Arap kabilelerinden bahsedilir.

SEBE SÛRESİ (MEKKİ)

Sebe' (Seba), Yemen'de bulunan bir bölgenin ya da bir kabilenin adıdır.

35. Sure
22. Cüz
45 ayet

FÂTİR SÛRESİ (MEKKİ)

Fâtır, yaratan, yoktan var eden demektir. Yine ilk ayette geçen 'el-Melâike' kelimesinden dolayı 'Melâike Sûresi' diye de anılır.

36. Sure
22. Cüz
83 ayet

YÂSÎN SÛRESİ (MEKKİ)

İsmi Kur'an-ı Kerim'in en kısa ayeti olan ilk ayetinden alır. 'Ya' ve 'Sin' harflerinden meydana gelir.

يس

37. Sure
23. Cüz
182 ayet

SÂFFÂT SÛRESİ (MEKKİ)

İsmi ilk ayetinde yer alan ‘sıra sıra dizilenler’ anlamındaki ‘Sâffât’ ifadesinden alır.

38. Sure
23. Cüz
88 ayet

SÂD SÛRESİ (MEKKİ)

Adı, başındaki ‘Sâd’ harfinden gelir.

ZÜMER SÛRESİ (MEKKÎ)

Zümer; zümreler, gruplar demektir. Rabb'lerine itaat edenlerin gruplar halinde cennete sevk olunacağını müjdeler.

MÜ'MİN SÛRESİ (MEKKÎ)

Mü'min, inanan kimse anlamına gelir. Sûrede sözü edilen mü'min, Firavun ailesinin; gizlice iman eden ve çevresindekileri hakka yönlendirmeye çalışan bir ferdidir. Ayrıca sûre, Allah'ın sıfatlarından biri olan ve 3. ayette geçen 'Ġâfir' kelimesinden dolayı 'Ġâfir Sûresi' diye de anılır. Ġâfir'in kelime anlamı bağışlayandır.

41. Sure
24. Cüz
54 ayet

FUSSİLET SÛRESİ (MEKKÎ)

Fussilet, Kur'an'ın tam anlamıyla tafsil edilip açıklanması anlamına gelir.

42. Sure
25. Cüz
53 ayet

ŞÛRÂ SÛRESİ (MEKKÎ)

Şûrâ danışma demektir. Toplum yönetiminde şûranın önemine vurgu yapar.

43. Sure
25. Cüz
89 ayet

ZUHRUF SÛRESİ (MEKKİ)

Zuhruf yıldız, mücevher, dünya hayatının geçici menfaati anlamlarına gelir. 35. ayetinde Allah'ın verdiği altın-gümüş gibi süslerin sadece bu dünya hayatının malı olduğunu ifade eder.

44. Sure
25. Cüz
59 ayet

DUHÂN SÛRESİ (MEKKİ)

Duhân, duman, gaz anlamına gelir.

45. Sure
25. Cüz
37 ayet

CÂSİYE SÛRESİ (MEKKİ)

Câsiye, dizüstü çöken
manâsındadır. Ahirette bütün
milletlerin, Allah'ın hâkimiyeti
önünde dize geldiklerini ifade eder.

46. Sure
26. Cüz
35 ayet

AHKÂF SÛRESİ (MEKKİ)

Ahkâf, sûrede sözü edilen 'Âd' kavminin
yaşadığı Yemen'de bir bölgenin adı olup,
uzun ve kıvrımlı kum yığınları
anlamındadır.

47. Sure
26. Cüz
38 ayet

MUHAMMED SÛRESİ (MEKKÎ)

Sûre, adını ikinci ayette geçen Peygamber Efendimiz'in (sas) adından almıştır. Sûre, 21. ayetteki 'el-Kitâl' kelimesinden dolayı 'Kitâl Sûresi' diye de anılır.

48. Sure
26. Cüz
29 ayet

FETİH SÛRESİ (MEDENÎ)

Mekke'nin fethi ve Hudeybiye Anlaşması'ndan bahseder.

49. Sure
26. Cüz
18 ayet

HUCURÂT SÛRESİ (MEDENÎ)

Hucurât, odalar anlamına gelir. Hz. Peygamber'in aile efradıyla birlikte ikamet ettiği odalar kastedilir.

50. Sure
26. Cüz
45 ayet

ق

KÂF SÛRESİ (MEKKÎ)

Adını, başındaki 'Kâf' harfinden alır. Sûrede kâinatta bulunan ve Allahu Teâlâ'nın üstün kudret ve hikmetine delalet eden bazı varlıklardan bahseder.

51. Sure
26. Cüz
60 ayet

ZÂRİYÂT SÛRESİ (MEKKÎ)

Zâriyât, esip savuran rüzgârlar
anlamına gelir.

52. Sure
27. Cüz
49 ayet

TÛR SÛRESİ (MEKKÎ)

Hız. Musa'nın İlahî tecellilere
mazhar olduğu Tûr Dağı'na
işaret ettiği ayetle başladığı için
bu adı alır.

53. Sure
27. Cüz
62 ayet

NECM SÛRESİ (MEKKİ)

Necm, yıldız demektir. Secde ayeti ihtiva eden sûrelerden ilk nazil olan sûredir. Şirkin saçmalığına ve hakikatin galip geleceğine işaret eder.

54. Sure
27. Cüz
55 ayet

KAMER SÛRESİ (MEKKİ)

Kamer, ay anlamındadır. Peygamberimiz'in (sas) ayı ikiye bölme mucizesini ve daha önceki peygamberlerin tebliğ hayatlarını anlatır.

55. Sure
27. Cüz
78 ayet

RAHMÂN SÛRESİ (MEKKÎ)

Rahmân, kelime itibarıyla ‘merhametli’ anlamına gelir. Sûre boyunca Allah’ın rahmaniyeti anlatılır.

56. Sure
27. Cüz
96 ayet

VÂKİA SÛRESİ (MEKKÎ)

Vâkıa, gerçekleşen, meydana gelen olay anlamına gelir. Kıyamet öncesi hallerden söz edilir.

57. Sure
27. Cüz
29 ayet

HADÎD SÛRESİ (MEDENÎ)

Hadîd, demir manasına gelir.
Sûrede demirin yararlarından
söz edilir.

58. Sure
28. Cüz
22 ayet

MÜCÂDELE SÛRESİ (MEDENÎ)

Mücâdele, 'halini anlatıp hakkını savunan
kadın' anlamındadır.

59. Sure
28. Cüz
24 ayet

HAŞR SÛRESİ (MEKKİ)

Haşr, sevkiyat için toplamak
mânasına gelir. 2-17. ayetler
arasında hıyanet edip
topraklarından sürülen kavmin
başından geçenler anlatılır.

60. Sure
28. Cüz
13 ayet

MÜMTEHİNE SÛRESİ (MEDENÎ)

Mümteherine, sınav veren kadın anlamına gelir.
Müşriklerden kaçıp inananlara gelen kadınların
imtihan edilmesi konu edilir.

SAFF SÛRESİ (MEDENİ)

Saff, sıra, dizi demektir. Mü'minlerin saf tutarak Allah yolunda mücadele etmelerinden söz edilir.

CUM'A SÛRESİ (MEDENİ)

Adını 9. ayette geçen 'el-Cumu'a' kelimesinden alır. Cuma namazının farz kılınmasından bahsedilir.

63. Sure
28. Cüz
11 ayet

MÜNÂFİKÛN SÛRESİ (MEDENÎ)

Münafıklardan bahseder. Bu sûre Beni Mustalık gazvesinin hemen peşinden indirilmiştir.

64. Sure
28. Cüz
18 ayet

TEĞÂBUN SÛRESİ (MEDENÎ)

Teğâbun, aldanma anlamına gelir. Kusur işleyen insanın günahlarının farkına varıp, dünyada iken aldandığı Teğâbun Günü'nden bahseder.

65. Sure
28. Cüz
12 ayet

TALÂK SÛRESİ (MEDENÎ)

‘Talâk’ boşamak demektir. Boşanma mevzuundan bahsedilir.

66. Sure
28. Cüz
12 ayet

TAHRÎM SÛRESİ (MEDENÎ)

Adını, Hz. Peygamber’in helâl olan bir şeyi kendisine haram kıldığından söz eden ve ‘Tahrîm Ayeti’ diye adlandırılan birinci ayetinden alır.

67. Sure
29. Cüz
30 ayet

MÜLK SÛRESİ (MEKKİ)

‘El-mülk’ yönetim, mülk anlamına gelir. Allah’ın mülk ve hakimiyeti anlatılır.

68. Sure
29. Cüz
52 ayet

KALEM SÛRESİ (MEKKİ)

İsmi, ayette geçen ‘el-Kalem’ kelimesinden alır. ‘Nûn’ sûresi diye de anılır.

69. Sure
29. Cüz
52 ayet

HÂKKA SÛRESİ (MEKKİ)

Hâkka, mutlaka gerçekleşecek olan kıyamet mânasına gelir.

70. Sure
29. Cüz
44 ayet

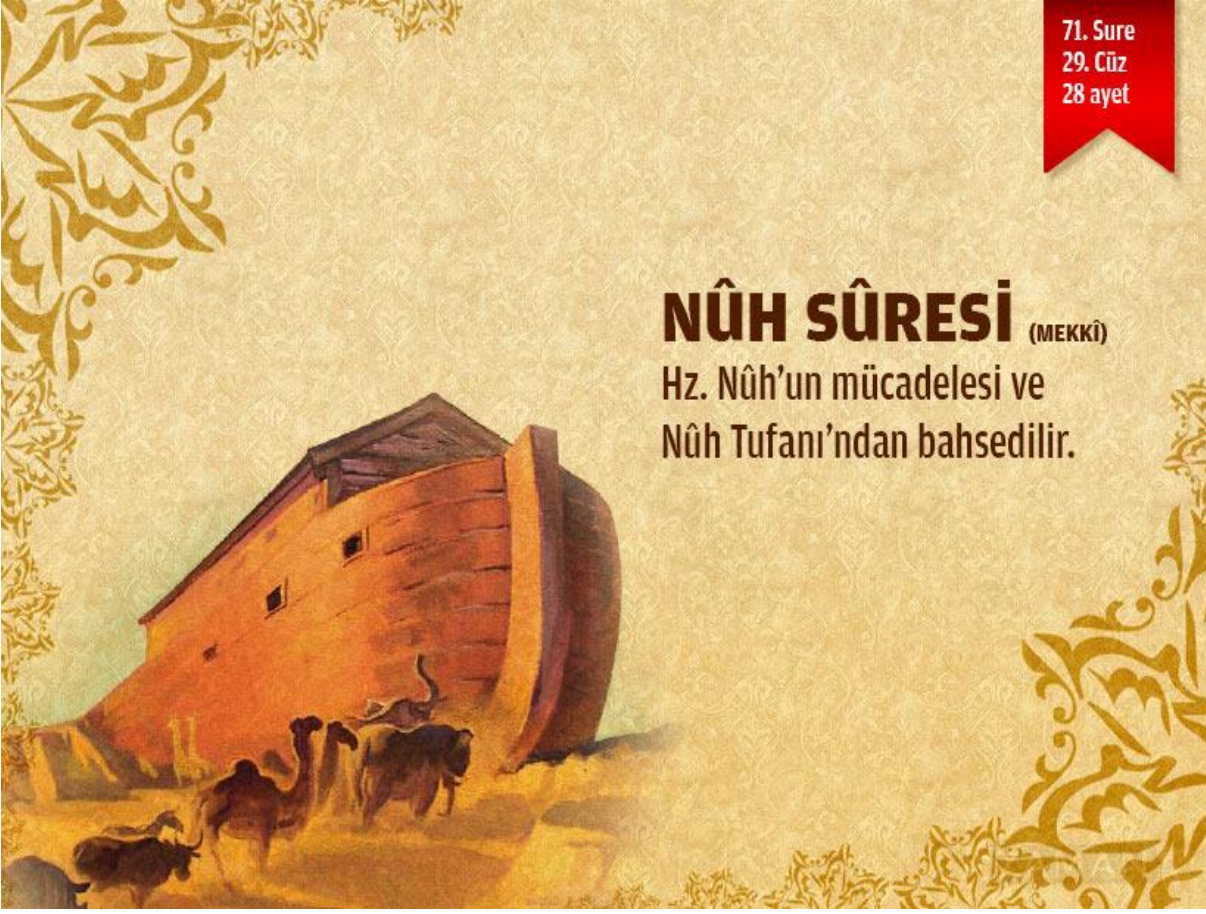
MEÂRİC SÛRESİ (MEKKİ)

Meâric, yükselme yolları anlamına gelir. İsmi 3. ayetinde yer alan Allah'ın yükselme dereceleri-yollarının sahibi olduğu anlamına gelen me'âric kelimesinden alır.

71. Sure
29. Cüz
28 ayet

NÛH SÛRESİ (MEKKÎ)

Hz. Nûh'un mücadelesi ve
Nûh Tufanı'ndan bahsedilir.

72. Sure
29. Cüz
28 ayet

CİN SÛRESİ (MEKKÎ)

Ağırlıklı olarak cinlerden bahseder.
Cinlerden bir grubun Kur'an'ı dinleyerek
doğru yolu bulmaları anlatılır.

MÜZZEMMİL SÛRESİ (MEKKİ)

Müzzemmil, örtünüp bürünen anlamındadır. Müzzemmil ifadesinin Hz. Peygamber için kullanıldığı tefsir edilir. Kur'an-ı Kerim'in ilk inen sûrelerindendir.

MÜDDESSİR SÛRESİ (MEKKİ)

Müddessir'in anlamı da tıpkı bir önceki sûrenin adı olan müzzemmil gibi, örtünüp bürünen demektir.

75. Sure
29. Cüz
40 ayet

KİYÂMET SÛRESİ (MEKKÎ)

Sûre adını ilk ayetinde adı geçip sûre boyunca devam eden kıyâmet bahsinden alır.

76. Sure
29. Cüz
31 ayet

İNSAN SÛRESİ (MEKKÎ-MEDENÎ)

Birinci ayetinde insanın bu durumuna gelmezden önceki haline dikkat çekilir. Adını bu olaydan alır.

77. Sure
29. Cüz
50 ayet

MÜRSELÂT SÛRESİ (MEKKİ)

Sûrede 'gönderilenler' anlamındaki
Mürselât ifadesi melâikeler için kullanılır.

78. Sure
30. Cüz
40 ayet

NEBE' SÛRESİ (MEKKİ)

Nebe', haber demektir. Sûre, kıyamet
günü haberiyle başladığından bu adı
alır. En Nebe'ul-azim 'Mühim haber'
anlamındadır.

79. Sure
30. Cüz
46 ayet

NÂZİ'ÂT SÛRESİ (MEKKİ)

Nâziât burada, 'ruhları çekip alan melekler' anlamında kullanılır.

80. Sure
30. Cüz
42 ayet

ABESE SÛRESİ (MEKKİ)

'Abese', 'yüzünü ekşitti' anlamına gelir.

81. Sure
30. Cüz
29 ayet

TEKVÎR SÛRESİ (MEKKÎ)

Sûre, adını birinci ayette geçen
'kuvvirat' fiilinin mastarından alır.
Tekvîr, dürmek mânasına gelir.

82. Sure
30. Cüz
19 ayet

İNFİTÂR SÛRESİ (MEKKÎ)

İnfitâr, göklerin yarıp parçalanması
anlamına gelir. Kıyamet sürecinde
göğün yarılmasından bahseder.

83. Sure
30. Cüz
36 ayet

MUTAFFİFÎN SÛRESİ (MEKKÎ)

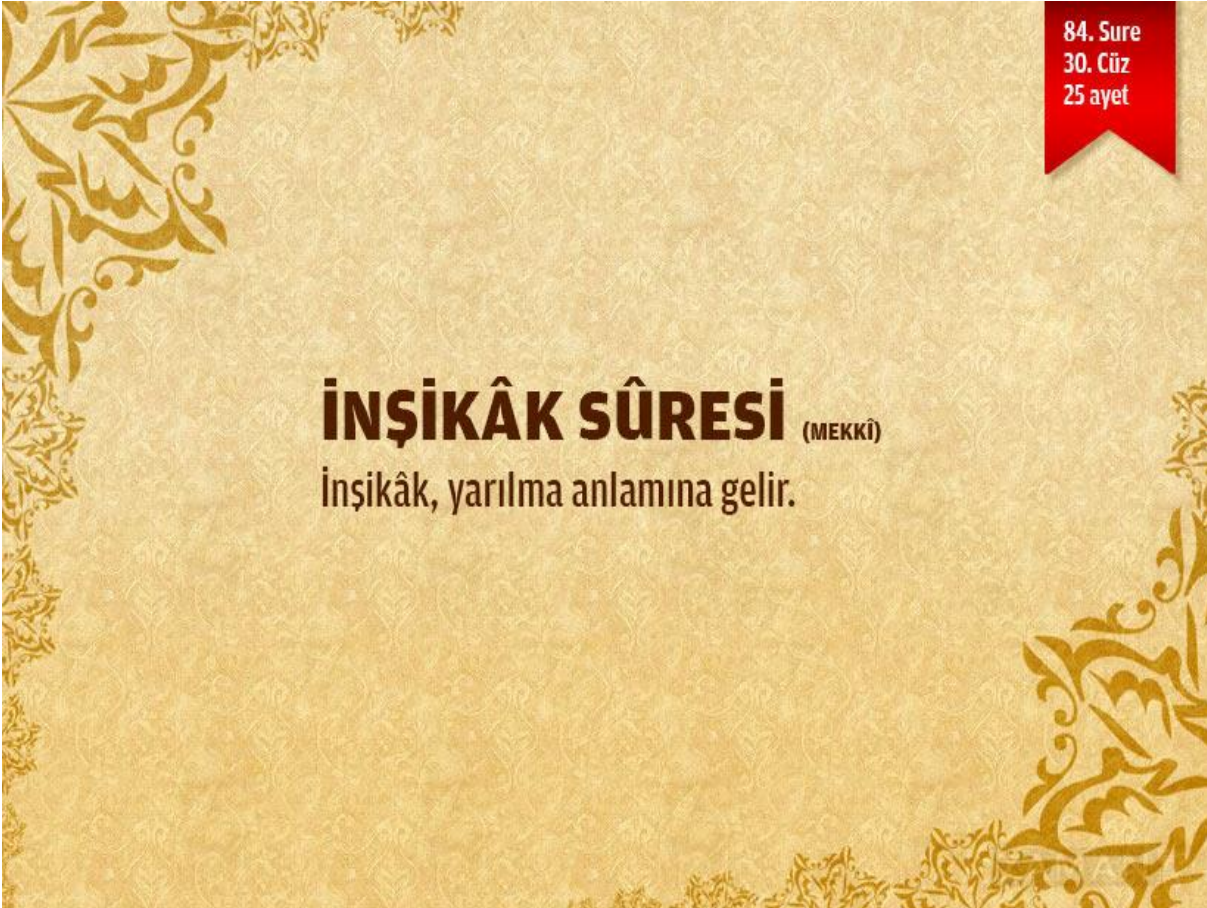
Mutaffifîn, ölçüde ve tartıda hile yapanlar manasındadır. Ölçü ve tartıda hile yapanların kınanmaları anlatılır.

84. Sure
30. Cüz
25 ayet

İNŞİKÂK SÛRESİ (MEKKÎ)

İnşikâk, yarılma anlamına gelir.

85. Sure
30. Cüz
22 ayet

BÜRÛC SÛRESİ (MEKKÎ)

Bürûc, burçlar demektir. Allahu Teâlâ burçlar ve gezegenlerle dolu gökyüzüne dikkat çeker.

86. Sure
30. Cüz
17 ayet

TÂRIK SÛRESİ (MEKKÎ)

Târik, şiddetle çarpan, vuran, gece gelen şey anlamındadır. Sûrenin esas konusu ölümden sonraki diriliştir.

87. Sure
30. Cüz
19 ayet

A'LÂ SÛRESİ (MEKKÎ)

Sûre, adını birinci ayette yer alan Allahu Teâlâ'yı niteleyen ve en yüce manasına gelen 'el-A'lâ' kelimesinden alır.

88. Sure
30. Cüz
26 ayet

ĞÂŞİYE SÛRESİ (MEKKÎ)

Kaplayan, saran anlamındaki Ğâşiye, aynı zamanda kıyametin sıfatlarındandır.

89. Sure
30. Cüz
30 ayet

FECR SÛRESİ (MEKKİ)

Fecr, tan yerinin ağarmasıdır.
Sûreye bu olaya yemin edilerek
başlanır.

90. Sure
30. Cüz
20 ayet

BELED SÛRESİ (MEKKİ)

Muayyen bir şehir manasına gelen
el-Beled'den maksat Mekke'dir. Mekke
kentine edilen yemin ile başlar.

91. Sure
30. Cüz
15 ayet

ŞEMS SÛRESİ (MEKKÎ)

Şems, güneş demektir. İnsanın hayra ve şerre kabiliyetli yaratılmış olduğunu bildirip, onu iradesini iyi kullanmaya teşvik eder.

92. Sure
30. Cüz
21 ayet

LEYL SÛRESİ (MEKKÎ)

Leyl, gece manasındadır. Birinci ayeti geceye yemin ile başladığından bu adla anılır.

93. Sure
30. Cüz
11 ayet

DUHÂ SÛRESİ (MEKKÎ)

Duhâ, kuşluk vakti demektir.
Güneşin en parlak olduğu
vakitten ve Efendimiz'in (sas)
şahsiyetinden bahsedilir.

94. Sure
30. Cüz
8 ayet

İNŞİRÂH SÛRESİ (MEKKÎ)

İnşirah, açılmak, genişlemek
manasına gelir. Hz. Peygamber'in
göğsünün ferahlatılıp sevinç, huzur ve
güvene kavuşturulması ifade edilir.

95. Sure
30. Cüz
8 ayet

TÎN SÛRESİ (MEKKİ)

Tîn, incir anlamına gelir.
İncir ve zeytine yemin ile
başladığından bu ismi
almıştır.

96. Sure
30. Cüz
19 ayet

ALÂK SÛRESİ (MEKKİ)

El-alak kelimesi yapışkan, asılıp
tutulan şey anlamına gelir.
İnsanın ana rahminin cidarına
yapışan döllenmiş bir hücreden
yaratıldığını hatırlatır.

97. Sure
30. Cüz
5 ayet

KADİR SÛRESİ (MEKKİ)

Kadr, azamet ve şeref demektir.
Sûre, Kadir Gecesi'ni anlatır.

98. Sure
30. Cüz
8 ayet

BEYYİNE SÛRESİ (MEDENİ)

Beyyine apaçık delil manasına gelir.
Bu delil Allah'ın tek ilah olmasına
işaret eder.

99. Sure
30. Cüz
8 ayet

ZİLZÂL SÛRESİ (MEKKÎ-MEDENÎ)

Zilzâl, sarsıntı, deprem demektir. Sure, içinde yerin sarsılması tasvir edildiği için bu ismi almıştır.

100. Sure
30. Cüz
11 ayet

ADİYÂT SÛRESİ (MEKKÎ)

İlk ayette geçen ve cihad meydanında nefes nefese koşan atlar manasına gelen el-adiyât kelimesi sûreye adını vermiştir.

KÂRİ'A SÛRESİ (MEKKÎ)

Kâri'a, vuran, çarpan, kapıyı çalan, yürekleri hoplatan şey anlamına gelir. Kari'a kıyametin sıfatlarından biri olup, kıyamete dair olaylar anlatılır.

TEKÂSÜR SÛRESİ (MEKKÎ)

Tekâsür, mal, mülk ve çoluk çocuğun çokluğuyla övünmek anlamına gelir. İnsanlar, mal ve evlatlarda çoğalma yarışlarının kendilerini felakete sürüklemesi sebebiyle ikaz edilir.

ASR SÛRESİ (MEKKİ)

Asr, çağ, ikinci vakti, uzun zaman demektir. Adını ilk ayetinden alır. Bu veciz sûre, İslâm'ı iki satırda özetler.

HÜMEZE SÛRESİ (MEKKİ)

Hümeze, insanları arkadan çekiştiren, ayıplayan kimse manasına gelir. Dedikoduculuk ve arkadan çekiştirmenin kınanması olayından bahseder.

105. Sure
30. Cüz
5 ayet

FİL SÛRESİ (MEKKÎ)

Sûre, fillerle donanmış ordusuyla Kâ'be'yi yıkmaya gelen Ebrehe'nin helâk edilışinden bahsettiğı için bu adı almıştır.

106. Sure
30. Cüz
4 ayet

KUREYŞ SÛRESİ (MEKKÎ)

Kureyş, Hz. Peygamber'in mensup olduğı kabilenin adıdır. Kâbe'ye sahip çıkıp onu korumaları sebebiyle Kureyş'in nail oldukları nimetler anlatılır.

107. Sure
30. Cüz
7 ayet

MÂÛN SÛRESİ (MEKKİ)

Mâûn, yardım anlamındadır.
Yardımlaşmaya engel olan kişilerin
vasıflarından söz edilir.

108. Sure
30. Cüz
3 ayet

KEVSER SÛRESİ (MEKKİ)

Kevser, çok hayır, bereket manasındadır.
Cennette Hz. Peygamber'e mahsus bir
havuzun da adıdır.

109. Sure
30. Cüz
6 ayet

KÂFİRÛN SÛRESİ (MEKKÎ)

Kâfirûn, inkârcılar demektir.

Kâfirlere hitap ile başlar.

110. Sure
30. Cüz
3 ayet

NASR SÛRESİ (MEKKÎ)

Nasr, zafer anlamına gelir.

Hız. Peygamber'in tebliğinin
gayesine ulaştığından
bahsedilir.

111. Sure
30. Cüz
5 ayet

TEBBET SÛRESİ (MEKKİ)

Tebbet, kurusun, kahrolsun manasına gelir. Efendimiz'in (sas) amcası Ebu Leheb'den bahseder.

112. Sure
30. Cüz
4 ayet

İHLÂS SÛRESİ (MEKKİ)

İhlâs, samimi olmak, dine içtenlikle bağlanmak anlamına gelir. Allahu Teâlâ'ya bu sûrede anlatıldığı şekilde inanan, tevhit inancını tam anlamıyla benimsemiş kişinin ihlâslı bir mü'min olacağı müjdelenir.

113. Sure
30. Cüz
5 ayet

FELAK SÛRESİ (MEKKÎ-MEDENÎ)

Felak, sabah aydınlığı demektir. Efendimiz'in (sas) başına gelen bir büyü olayından sonra Felak ve Nâs sûreleri nazil olur. Bu sûreler 'Muavizeteyn Sûreleri' diye adlandırılır.

15. Sure
14. Cüz
128 ayet

NÂS SÛRESİ (MEKKÎ-MEDENÎ)

Nâs, insanlar anlamına gelir. Felak Sûresi'nin devamı mahiyetinde olup, Yüce Rabb'imizin himayesini celbeden duayı öğretir.

